

πίστιν ἡ δὲ φιλία δοκεῖ σωμάχειν. οἱ δὲ, τὰ

A rum sunt: amicitia enim contrahere videtur. Alij vero contraria amica putant,

& Heraclitus increpat poetam dicentem,

Quod utinam lis inter deos & homines

pereat.

Neque enim harmoniam cōsistere inquit,

citra acutum, & grauem sonum: neque animalia absque mate & foemina duobus

contrariis. Quæ duæ opinione de amici-

tia, sunt in vniuersum plurimum discre-

pantes: verum aliæ magis cognatæ sunt, &

propriæ apparentium. Alii enim videtur

inter praeos amicitiam constare non posse,

sed inter bonos tantum. Alii contraria

absurdum videtur, si mater liberos non

amare asseratur, cum & inter bruta, ami-

citia intercedat tanta, ut eriam pro sobole

sua mori non recusent. Alij tantum vile

amicum arbitrantur. Argumento illis est,

quod omnes id prosequuntur, inutilia ve-

rò abiiciunt. Vnde Socrates senex ille sa-

liuum præcipientis, & capillos, vnguesque

præscindens, particulas se inutiles omnes

abiicere dicebat, & postremè etiam cor-

pus ipsum, cum mortuum fuerit, & quod

nullis porrò usibus accommodari queat:

verum ubi usui est, velut in Aegypto, re-

seruant, quæ omnia contraria inter se ma-

ximèvidentur. Nam inutile simili, & con-

trarietas similitudini, ac contrarium inu-

tilissimum contrario suo maximè repug-

nat: quippe quod contrarij sit contrarium corruptiu[m].

Insuper videtur aliis quidem facile amicos comparare, aliis ve-

rò rarissimum hunc cognoscere, quoniam

titra successum non contingit. Cum felici-

bus amicitiam omnes captant: verum alij,

ne in iisdem quidem infortuniis per-

sistentibus, credendum iudicant: quippe

qui fallacia quadam, fictaque cum cala-

mitosis conuersatione, bonorum amicitie-

feste insinuent.

CAPUT II.

Sed adducendus etiam postremè, qui

& opinione de his rectissimè exponit,

& dubitationes, contrarietasque soluit.

Quod fit, dum apposite explicantur, quæ

videntur contraria. Eiusmodi enim ratio

maximè apparentibus consonat. Contin-

git autem oppositiones manere, quando

quod dictum est, verum sumptum fuerit:

interdum verò secus. Dubitationem au-

tem habet, utrum iucundum, ac bonum id

sit, quod ametur. Nam si id maximè con-

cupiscimus, erit eiusmodi, potissimum

amor.

ταῦτα δέ τὸ φιλούμενον, εἰ μὴ γράφει φιλούμενον ἐπιθυμούμενον, οὐ μέλισται ὁ ἔργος τοιωτόν.